

Az olasz helyzet

vagy ki vezeti de Gasperi kezét.

Alvaro

Csak szépet egymásról...

Csutakné: Na nézd csak, a Latyákné! Hát maga már othagyta Lelét?

Latyákné: Mit csináltunk volna ott ilyen hidegben? Szavamra, már félünk bemenni a Balatonba a rianástól, na meg lakutját se vittünk magunkkal... Aztán az is rájött, hogy nyakig benne vagyunk a befőzés szeszben. Tudja, az uram nagyon ragaszkodik a savanyúsághoz.

Csutakné: Hát ebben maga mellett van része szegénynek... Ezzel szemben az én férjem az édeset kedveli.

Latyákné: Tudom. A szobalányukat mindig csak úgy szólítja, hogy édesem... Apropó, szobalány. Hallom, hogy a lányának mégis csak sikerült kijutnia Angliába.

Csutakné: Mi az, hogy. Hál' Istennek, ragyogó karrier előtt áll. Egy lordnál kapott házvezetőnői állást.

Latyákné: Szegény lord, szegény ház...

Csutakné: Csak sose sajnálkozzék. Különbösen se sokáig fog ott ilyen teendőköt végezni. Azt írja, hogy a lord egyetlen fia máris kemolyan udvarol neki.

Latyákné: Ez szép. Na de ki fogja ott pótolni azt a pesti orvost, aki ilyen esetekben segíteni szokott rajta?

Csutakné: A fene egye meg a csúnya száját magának. Nemhogy örülne, hogy egy urinó szóbaáll magával.

Latyákné (körülnéz): Hol az az urinó?

Csutakné: Mi az, kedves, maga nem lát?

Latyákné: Csak magát látom. Mondhatom, vigasztalanabb látvány, mint egy fagyaltárus a strandon ebben az időjárásban.

Csutakné: Hát ebben igaza van, az most tényleg elég szomorú látvány. Nem is emlékszem rá, mikor volt utoljára ilyen hideg nyarunk.

Latyákné: Ha már maga sem emlékszik rá, akkor tényleg régen lehetett. Tulajdonképpen hány nyarat számílt már, szivem?

Csutakné: Harmincnyolcat.

Latyákné: Erdekes. Es mért hagyta abba annakidején a számlálást?

Csutakné: Mért, maga hány éves?

Latyákné: En? Negyvenhárom.

Csutakné: Drágám, nem azt kérdeztem, hogy hány cipőt visel. Azt ügyis látni, hogy milyen nagy a lába.

Latyákné: Azt meri mondani, hogy az én lábam nagy?! Ha mindent akar tudni, hát az uram valaha pont a lábamba lett szerelmes.

Csutakné: Az lehet. Akkor a büszkeségtől nőtt meg ennire.

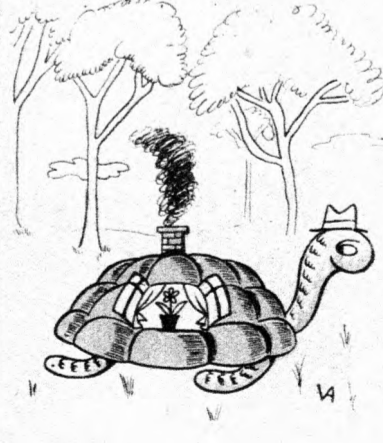
HEVES FERENC.

A férj is ember

Sokáig próbász még, Olga? Szeretnék egy keveset gyakorolni.

Aki szereti az otthonát

GÁDOR BELA:

REKLÁMÖRÜLET

Már régen bosszant engem az a kiváltságos, hogy ne mondjam protekciós helyzetet, amelyet a reklám területén egyes szakmák élveznek. Ha valaki tesz az, fogja magát és gyárt valami vacak fogpépet vagy subickot, jogában van újságokban, házfalakon, villamosban kinyilvánítani, hogy morogjunk:

Ne légy hülye, ne légy dőre, „Box” subick a cipőd öre.

Aztán persze, ha valaki elolvassa ezt a marhaságot és történetesen örízteni akarja a cipőjét, nyilván „Box” cipőkrémet fog használni. Vagy ha valakinek mondjuk eszébe jut, hogy két üres papírcsokit összekössön egy madzaggal, az feljogosítja őt arra, hogy az egész várost telelammázza, hogy „Amor” mellartó a legjobb a világon és aki „Amor” mellartót hord, ahho: az Isten is kegyes s attól lesz a mellette begyes. De nem csak az árucikkeket dicsérhetik szemérmetlenül ezek a szerencsés emberek, hanem saját magukat is. Például senki sem talál kivétlenül azon, ha egy suszter azt írja magáról, hogy ő a világ legzseniálisabb susztere, ügyes, jellemes ember, a legjobb apa, a legkitünőbb rokon. A kereskedő is úgy feldicsérheti magát, ahogy csak akarja, senki sem veszi rossz néven tőle. Akár kiírhatja a kirakatba,

hogy micsoda kitűnő ember ő és mindenkit letegezhet: vásárolj nálam, ha nem vagy a pénzednek ellensége.

Miért nem teheti ezt meg egy orvos, ügyvéd vagy mérnök? Vagy hogy ne menjek messze, egy író? Miért nem dicsérheti magát egy író nyilvánosan, miért kell megvárnia, míg a kritikusai legazemberezik?

Pedig mennyivel könnyebb lenne például egy orvosnak praksist szerezni, ha így hirdethetne újságokban és falragaszokon:

En felvágom az ön hasát, kiviszem a gyomrát, veséjét, lépét, máját, ügyesen, jutányosan, garanciával. Egyszer próbálja meg nálam, sosem megy máshová. Úgy levágom mind a két lábát, hogy észre sem veszi. Kezem kicsi és fürgé, lélekjelenlétem és tudásom óriási. Ajánljon ismerőseinek is: Dr. Barmherz, Király-utca számban, lift is van a házban.

Egyes nőorvosok például így hirdethetnék:

Hőgyeim! Akár szülni akarnak, akár ellenkezőleg, forduljanak hozzám. Diszkrét kiszolgálás, nemes arcát, úri modor. Dr. Gyütene Oszkár, Szüret-utca 3.

Az ügyvédszakmában is sokan örülnek, ha így lendíthetnék praksisukon:

Lopott, csalt, gyilkolt, gyújtogatott? Forduljon bizalommal Dr. Család-Orvosi praxis a leg-akébb ügyekben. Ön nem lehet olyan gazember, hogy ki ne házzam a szöszből. Mindent elvállalok és mindent elintézek, mert okos vagyok, mint a majom és ravasz mint a róka. Úgyesen csűrök és zseniálisan csavarok. Tancaim a paragrafusok között utólréhetetlenek. Gaztel-előtt olcsó szaktanácsadé.

Az absztrakt feslő hirdetése így hangzana:

Köröim, négyszögöim és pacnijaim utólréhetetlenek. Vegyen képet nálam, ha azt akarja, hogy vendégei a falra másszanak. Zseniális ecsetkezelés, korszakalkoló kompozíció, színek orgiája éjjel-nappal. Legutolsó művem: „Egy asszony, ki a szemét a hóna alatt hordja” szász példányban fagyott el és a második kiadás most van nyomás alatt. Aki nálam absztraktabb, az csal, vagy festi magát, azaz önarcképeket készít.

Minden képem absztrakt álom. S azzal én önt absztrak-tálom.

Akar ön megszakadni a röhögéstől? Szeretne ön lefordulni a székről? Akkor olvassa a humoreszkjeimet. Kérje mindenütt Blöd Ede műveit, mert Blöd Ede a huszadik század legjobb pofája. Stílusa hajlékony, szövecei frappánsak, alig használt poénjai utólréhetetlenek. A Blöd-vicek hosszú szá. illuk-ról már az első pillanatban felmerhetők és nagyon népszerűek, mert közismertek és olcsók.

Ha rosszkedvű, fél, vagy reszket. Olvasson Blöd humoreszket.

Vér és olaj

Ady Endre után

Nekem egyforma, az én szívemnek, Ha némileg a láné csörög: Vér csurran, vagy olaj esőpög!

Én tudom: üzlet és, csak üzlet, Ha pusztul is az emberfaj: Bér és olaj, bér és olaj.

Meghal mindenki, múlik a béke, A dics, az olv, a jog, a cét: De az olaj: az többet ér.

Nemzetek halnak, népek kivesznek, Nekem, s Trumannak sose baj: Fő az olaj: fő az olaj!

Angolszászból fordította Csorna Béla

Szebb lesz?

— Látja, kedves doktor úr, azt szeretném, ha ilyen pisze orrot csinálna nekem.

Egy kicsit elkésett

— Látja uram, ha előbb jön hozzám, megmondtam volna, hogy ne nősüljön meg...

Náci-szemlélet

Bizoniában bíró előtt áll egy SS. A bíró felháborodva kérdi:

— Hát nem szégyeli magát, embert ölni egy darab kenyéért?!

— Kérem, bíró úr, itt egy darab kenyér, ott egy darab kenyér...

A falusi postás

levelet ad be Kis Jánosékhöz:

— Ehun a levél, bontások föl, óvassátok el, oszt ha nem nektek szól, vigyétek le az alvógre Cs. Kis Jánosékhöz, olvassák elük is, oszt ha nekik se szól, adják tovább a Tehenes Kis Jánoséknak, már aktó bizonyos, hogyüket illeti, mer több Kis János nincs a faluban.

A szabad szakszervezetek politikai naplaja a

NÉPSZAVA

előfizetési ára egy hóra

15.— Ft

szakszervezeti tagoknak

12.— Ft

Budapest VIII., Conti-utca 4.

MÁSOKS: Jelszava

REGGEL MEGOL

DÉLBE MEGOL

ESTE MEGOL

MAGA MEGOL

MEGA

MEGA

MEGA

Ezerkil. asszánegy, vennyole nyarán eg zimankós júliusi dé után érkeztem me Balatonotójára, hog kététes szabadságot mat leüljem. Társas lény lévén, hamarosa összeharátoktam eg

penziótár: ammal, aki ugyancsak két hé nyaralásra ítétek. Az illető az a típusú ember volt, ak rögön kiválik a többi köztül, ugyanis annyira nincs benne semmi rendkívüli, hogy a már feltűnő.

Miután lepakkoltunk, a kosztól és más művészeti kérdésekről kezdtünk beszélgetni. Latolgattuk az ecélyeket, úgy gondolván, hogy ha már ronda az idő, legalább jókat zabáljunk. Ismerőöm, akit a továbbiakban a rövidség kedvéért egyszerűen Hevedernek fogok nevezni, mivel hogy így hívják, tisztokatos arccal tűzött félre.

— Ne legyen gondja a kosztára — mondta. — Szereti a halat?

Mondtam, hogy szeretem.

— Akkor nincs semmi baj. Én ugyan is horgász vagyok. Az egész penziót elöltük hallal. Lezárított hal, rostos sült hal, rántunk, pörköltünk, rostálunk.

Rendkívül megnőtt a tekintélye előttem, különösen amikor elmesélte, hogy otthon kilenc horgászbottja van és másfél kilo kukacot tart. Ide mindössze két botot

Gyanta

Bernadotte: Tüzet Izrael: Ennek a p

A szép Kam

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Megörült, kisas hagyja ott a legjobb

Ezerkilencszáznegyvennyolc nyarán egy zímankós júliusi délután érkeztem meg Balatonotjára, hogy kényelmes szabadságot leljem. Társas-lény lévén, hamarosan összeharagtam egy

penziósámmal, akit ugyancsak két hét nyaralásra ítélték. Az illető az a típusú ember volt, aki rögtön kivált a többi közül, ugyanis annyira nincs benne semmi rendkívüli, hogy az már feltűnő.

Miután lepakoltunk a kosztról és más művészeti kérdésekről kezdtünk beszélgetni. Látogattuk az ecéleket, úgy gondolván, hogy ha már ronda az idő, legalább jót zabáljunk. Ismerősöm, akit a továbbiakban a rövidség kedvéért egyszerűen Hevedernek fogok nevezni, mivel hogy így hívják, titokzatos arccal húzott félre.

— Ne legyen gondja a kosztra — mondta. — Szereti a halat? Mondtam, hogy szeretem.

— Akkor nincs semmi baj. En ugyan is horgász vagyok. Az egész penziót el látjuk hallal. Lez rántott hal, pörkölt hal, rostolt sült hal. Rántunk, pörköltünk, rostáltunk.

Rendkívül megnőtt a tekintélyem előttem, különösen amikor elmesélte, hogy otthon kilenc horgászbotja van és másfél kiló kukacot türel. Ide mindössze két botot

A darvas Szilárd: A horgász (Nyaralási emlék)

és tízenöt deka kukacot hozott, a botok valódi bambuszokból, a kuka-ok igazi sajtból készülték.

Estefelé, megkoc-kázattván, hogy le-fagynak a lábaim, el-mentem mektekineni a Balatont. Híleg szél korbácsolta a vizet, fogaim vacogtak, láb-am citerázott. Egy-szerre megpillantot-tam Hevedert. Sötét felőlötben és fehér-zsóképkében dider-gett a Balaton part-ján, két botja a vízbe lógott és ő aggodal-masan kémlelte a hullámokat.

Megkérdeztem, mit csinál ilyen időtűd-ben, amikor még a halat is bekergetik az álba. Azt mondta, hogy horgászik. Próbáltam a lelke be-szélni, hogy nem olyan sürgős mindjárt az első este halat enni, de felvilágosi-tott, hogy az igazi horgász egyetlen pillanatot se mulaszt el. Nem bírva tovább a hideget, otthagytam, mert a magam részéről nem vagyok hal, csak ember.

Heveder a további-akban reggeltől estig horgászott, de soha se fogott semmit, kivéve a valódi bambuszokból készült botjait. Köz-ben mindenféle kü-lönös dolgokon kap-tam rajta. Egy ízben például fött kukoricát hajgált

ottfelejtett szigetse-rű képződményre és esténként visszahozta a penzióba. Ott hor-gászott Heveder a Balaton közepén, de a halak már ismerték őt és kihúzódtak a partra. Egyik este aztán a csónakos em-ber moziba ment és bentfelejtette Heve-dert a Balatonban. Egész éjjel kétségbe-esve ordított, ami-vel végkép elriasz-totta a halakat.

Már mindent et-tünk, csak halat nem, mert Heveder állan-dóan haladékként kö-nyörgött és ragaszk-ozott ahhoz, hogy az ő zsákmányát fogyasz-tuk el. Végülis el-fogyott a türelmem.

— Ide figyeljen — mondtam neki — az a gyanus, hogy maga még életében nem fo-gott halat. Legfeljebb vásárolt.

— Ez nem igaz — tiltakozott. — Elő-fordult, hogy vásárol-tam, de fogtam is sokszor.

— És mekkora volt a legnagyobb? — Egyszer egy öt és félkilóat vásárol-tam — mondta büsz-kén.

Mikor elutaztunk, a halak kitódultak a partra és kendőt lo-bogattak Heveder horgász, hogy dobja vízbe a horgot. Meg-lőbálta feje fölött és széles ívből elhají-totta, mire a horgor-fennakadt egy fán.

Mikor nagynehezen lerángattuk, egy fü-lemlile lógott rajta. Másnap kijelen-tette, hogy azért nem fog semmit, mert a halak beljebb ta-nyáznak. Epp ezért megalkudott egy cső-nakossal, aki regge-lente bevitte őt a Balaton közepére, egy

a vízbe, egész sza-kajtóra valót, üdvö-zült mosollyal, mint egy uralkodó, aki aranyat szór a nép közé.

— Bevettem a te-rületet — magyarázta. Általában a halak Heveder jóvoltából remek kosztot éltek. Sütött nekik pulisz-kát és ebédnél a leg-finomabb falatokat rakta félre. Ezidőtájt a balatoni halak ét-lapszerint étkeztek és nem csodálkoztam volna, ha valamelyik sülly lefordja Heve-dert, mert későn kap-ta a fűketéjét.

A halak egyébként meglehetősen alja-an viselkedtek. Mindent elfogyasztottak, még a kukacot is leették a horgorról, de ez volt a maximum, ameddig elmentek Heveder irányában.

Egyetlenegyszer fo-gott valamit, az se hal volt, hanem ma-dár. Meg akarta ma-tatni, hogy az igazi horgász, hogy dobja vízbe a horgot. Meg-lőbálta feje fölött és széles ívből elhají-totta, mire a horgor-fennakadt egy fán.

Mikor nagynehezen lerángattuk, egy fü-lemlile lógott rajta. Másnap kijelen-tette, hogy azért nem fog semmit, mert a halak beljebb ta-nyáznak. Epp ezért megalkudott egy cső-nakossal, aki regge-lente bevitte őt a Balaton közepére, egy

— Csősz elvtárs, ha keres valaki, elmentem a pártnapra!

Staféta

— Most kell jönni, te nyavalyás?! —

Kedden este a Batthyány téren

A gróf és egy külföldi újságírónak adott nyilatkozatában azt mondta, hogy Schlichta Margit azért nem állt fel a parlamentben, mert a kommunista himnusz énekeltek.

— Csősz elvtárs, ha keres valaki, elmentem a pártnapra!

Gyanus békeangyal

Bernadotte: Tűzet szüntess!
Izrael: Ennek a pálmaágnak olajszaga van.

A szép Kamilla megint ollót nyelt

Megőrült, hiszasszony? Ha már ollót eszik, miért hagyja ott a legjobb részét?

Ez már igen!

Hegedűs Gyula beszélget az egyik nagyhírdetőjével, aki most vett új autót.
— Főszerkesztő úr, van egy kocsim, ami óránként hat litert fogyaszt.
— Ugyan mi ez ahhoz képest, hogy nekem van egy Kunszeryem, egy Paragim és egy Babay Jós-kám, azok óránként 8 litert fogyasztanak!

Légszezonban

A nyári vendéglő udva-rán dühös vendég hívja a pincért.
— Ebben a sörben légy van. Vigye vissza a csapos-nak és szídjá össze.
A pincér rövidesen víz-szajon és letesz egy pohár légymentes sört.
— Na mit szolt a csa-pos? — érdeklődik a ven-dég.
— Azt mondta, hogy nem tört volna le az ujjá az úrnak, ha sajtákezőleg veszi ki azt a ronda legyet.

NYILT TÉR

Nem vagyok azonos

azzal a Thomas Dewey-vel, akit esetleg el-nökké fognak választani. Az illető ígéreteimért semminemű felelősséget nem vállal.

Esetleges paraszok bejelentése 24 órán belül az Amerikai Söhivatalnál.

THOMAS DEWEY
elnök jelölt.

Műértő

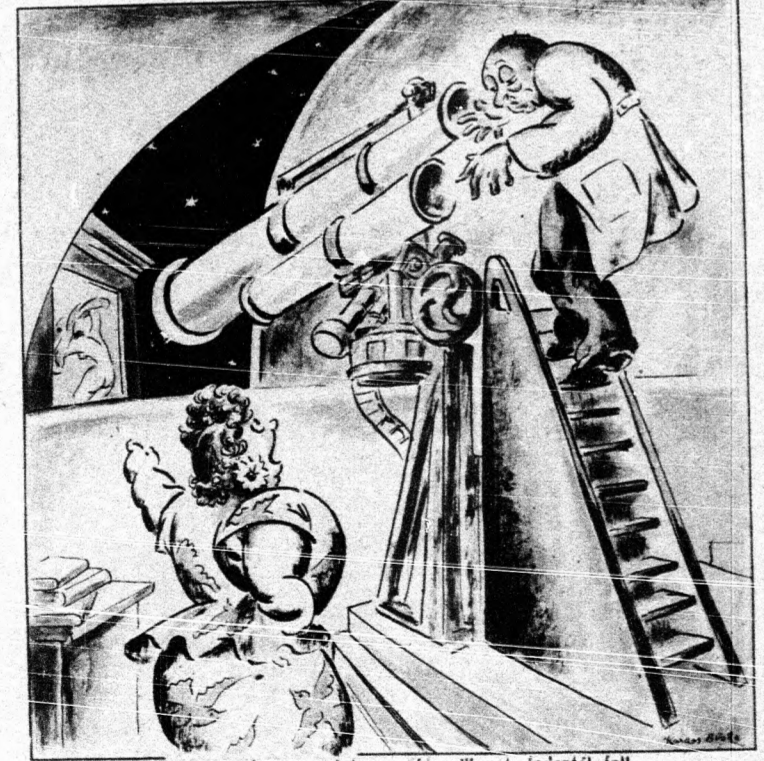

Gugyerák elmegy a fele-ségével a képtárlatra.

— Nézd Gedeon ezt a képet, milyen érdekes — lelkesedik Gugyerákné. Egy faun ölelgeti a fauná-ját.

— Ugyan, Margitom, ne blamáld magad. Azt úgy mondják, hogy egy szatír ölelgeti a szatírját.

A csillagász is ember

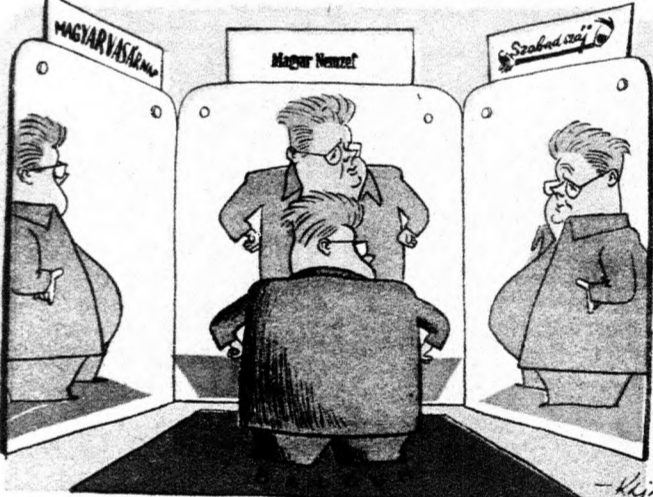
— Lajos, te gazember, megint egy új csillagot fedeztél fel!

Virágosó Szófiában

— Ez a bolgár Medárd mennyivel rendesebb a miénkél!

A Páter itt, a Páter ott, a Páter mindenütt

BALOGH ISTVAN (nem kis gyönyörűséggel): Egyik szebb, mint a másik.
Egy utcaseprő, aki munkaversenyben van

és már a december havi normát végzi.

Ludas Matyi panaszládája

Két évig vártam használatlan az előleptésemre, míg aztán kiderült, hogy nem is vagyok sehohol alkalmazva. Ha ezt korábban közlik velem az illetékesek, sok fölösleges bosszúságtól mentesültem volna.

Csaba Árpád
könyvszakértő.

Ha több cellulózát importálnánk, megszűnne a papirhiány. Viszont, ha a papirhiány megszűnne, nem kellene több cellulózát importálni és ezáltal sok devizut spórolhatnánk meg.

Egyéni
okl. közgazdász.

A Margit-híd elkészült és ezzel Pest ismét egy kitűnő összeköttetéshez jutott Budával. De mikor kap már Buda is hasonló jó összeköttetést Pesttel? Mi budaiak, meddig leszünk még mostohagyermekai a fővárosnak?

Csaba Árpád
tözegetés- és vállalkozmányos.

A 6-os a Nagykörúton, a 44-es villamos pedig a Rákóczi-úton közlekedik. Miért nem megfordítva? Egyszer elfogy a közönség türelme is.

Kétszáz aláírás

Hétévi házasság után a héten különváltam a feleségemtől. Miért nem lehetett ezt már régen megcsinálni?

Egy boldog házasság

Helyezték át a földalati is az úttest közepére. Peldánveneként előtérítve.

A munkaverseny hőse...

(Pillanatképvétel egy orvosai rendezésből)

BETEG (Félméztelenül ki az orvos előtt): A munkaverseny miatt van az egész. Higgye el, doktor úr, az az oka mindennek. Jaj a lábam, jaj, jaj, jaj... (A lábához kapkod.)

ORVOS: Mondja el, kérem, hogy mik a panaszai.
BETEG: A hátam fáj, doktor úr (nagyokat sóhajtl), meg a mellem, brühühü, szúr, ha beszélek, ha lélekzem, ha eszem, már enni sem tudok, brühühü... meg a lábaim is fáznak... nem bírok járni...

ORVOS (A hátát kopogatja): Majd megnézzük, kérem...

BETEG: Az egész a verseny miatt van, doktor úr... a munkaverseny miatt. Megmondta a primás úr, hogy ebbe bele lehet betegegni... A szószerkői mondta, hogy a munkaverseny árt az egészségnek... én kérem, hétfőn reggel rögtön bementem a lakatosműhelybe és elmondtam... Nem hitték el, kérem, ki-nevettek... Akkor átmentem az öntődébe... röhgöttek rajtam... de én tudtam, kérem, hogy ők a bolondok, nem értik meg, hogy bele fognak betegedni... kérem...

ORVOS: Söhajtsón!
BETEG (Nagyot sóhajtl): Azután a préskocácsba mentem, az ott van az épület tulsó végén, jó darab út az kérem, és bementem az asztalos műhelybe is, meg a gépgyárba... és beszéltem az acélöntőbe is, igaz, kicsit sok annyit menni, de én jó ember vagyok, kérem, nem akartam, hogy valaki belbetegedjék... Meg a gépházba is bementem, meg az edzőbe is... A generátorházba csak délután tudtam bemeni, a szögyárba meg már éppen a munka végén... Este eszembe jutott, hogy a hengerműbe nem is voltam... másnap reggel azzal kezdtem... beszélgettem oda és figyelmeztettem őket a betegségre, ami leselkedik rájuk... aztán bementem az öntődébe és kezdem elől róli az egészet... Először csak a lábam kezdett el bizseregteni... később már a hátamban is éreztem fájdalmat... de azért én csak mentem... jártam az üzemeiket... minden műhelybe beszéltem... És most tessék! Beteg vagyok... belebetegedtem a munkába...

ORVOS: És maga hol dolgozott? Milyen munkát végzett?
BETEG (Mélytámlankodva): Hogy milyen munkát végeztem? Hát nem elég munka annyit szaladgálni egész nap? Még azon kívül is dolgozom?

József Farkas

Az a huncut Samu bácsi

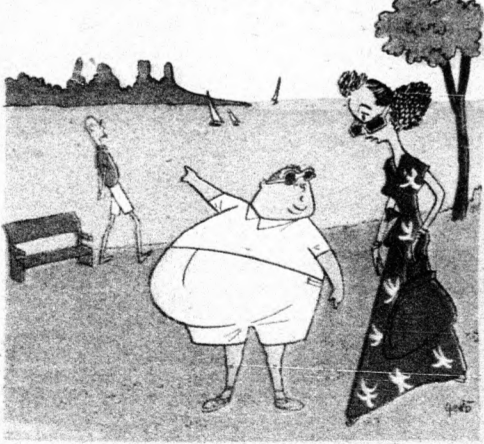

— Milyen figyelmes Samu bácsi, hogy mértékelt vesz rólam. Ruhát kapok?
— Nem, szivecském, koporsót.

A 7 legszomorúbb vice

Scelba telefonál De Gasperinek:
— Délután a munkásokkal lesz egy kis megbeszélés.
— Jó — szól vissza De Gasperi. — Majd küldök ötven tankot és kétezer ejtőernyőt.

Relativitás

— Hát nézz oda, fiám, ilyen alakkal mer az a pófa störtöt hordani.

Taszajtó Nagy

az a nagy...

— Minek...
— megint, te...
— En ne...
Péter? Rögtön...
gyan lehet...
beszélni.
— Hát az...
esett?
— Az úgy, ho...
lési ellenőr lette...
bera Balázs gépe...
No, ahogy megk...
munkát, odajön...
a Gubera Balázs...
aszongya, lehet...
okosan beszélni.

Mondok mán, ho...
fenébe ne lehetne...
lut ember vagyok...
merhet a Gub...
Aszongya a Gub...
mán beszéd, de...
lálom én, mer...
finom ember vó...
világéletembe, eh...
jó szivar, Gergely...
dok észnél legye...
Gubera úr, ha n...
esik is, hát ilyen...
ad nekem, ilyet...
nível szívesen...
szajtó Nagy Ge...
Avval összetapos...
szívat. Megjédt...
Gubera, aszongya...
raguggyon Gergely...
zok mingyán más...
szaladt háza. Ot...
lett belé, ott vó...
egész kalulya sziv...
elémkinálta Emm...
mondtam ahogy i...
goltam, ezt mán...
hatná egy olyan...
rubb ember, de...
szajtó Nagy Gerg...
gyok, halljal S...
összetipottam az eg...
tulya szívat. No...
rohant a Gubera...
ba s hozott egy k...
val a legdrágább...
Emmán jó, mo...
csak egy baj van...
én nem szivarozok...
pipázok. Nyell...
Gubera, osztán m...

Szakor...

A kigyó: En a...

büvölve.

Megnyílt! Fény...

BI

Az angolszász...
(Volt Náci-Nér)

Napok

„Náci voltár...
Látványos revü...
Göbbels-görlökkel...
macher és a tö...

Műsor után

Tombola! Sz...

Zongorán

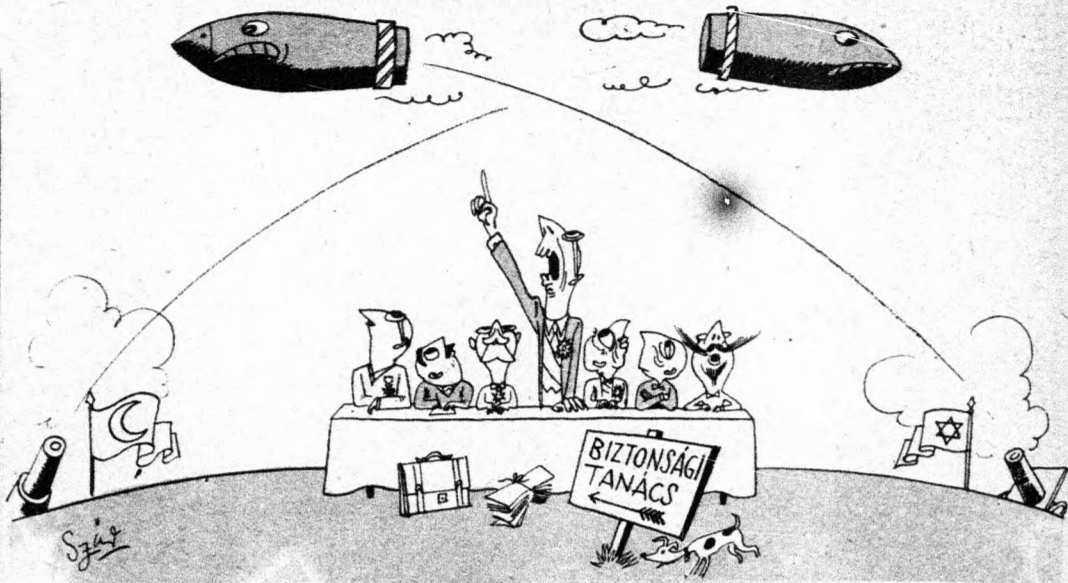
KIK NYERTÉK a második 50 INGET?

9276 olvasónk közül 8670 találta el, hogy «Akinek inge vegye magára» című pályázatunk második feladványaként közölt szimbolikus képek Petőfi Sándor életét jelképezik. Alább közöljük a második 50 ing szerencsés nyerteseinek névsorát. A vidékiek és pestkörnyékiek nyereményét postán küldjük el, a helybelieket arra kérjük, hogy július 29-161 fogva bármely hétköznap délelőttjén 10 és 1 óra között személyesen jelentkezzenek nyereményeikért. Bejelentjük egyben, hogy rejtvényosorozatunk 3. feladványát lapunk tegőzelebbi számában teszszük közzé.

- Jakus Gyula**, Pestszentlőrinc, Kaszás-u. 13.
Antal János, Rákosszentmihály, Akácia-u. 96.
Sándor Bálint, Rákospalota, Baksai Sándor-u. 14.
Berecz István, Rákosszentmihály, Thököly-u. 15.
Dienes Sándor, Kispest, Vörösmarty-u. 14.
Regös Péter, Újpest, Tavasz-u. 33.
Reiber József, Alap, Széchenyi-út 135.
Németh József, r. örm., Köszeg, Király-út 30.
Bredoczky István, Hatvan, Tompa Mihály-u. 11.
Béres Kálmán, kovácsmester, Nagygeresd, Sopron m.
Babus Sándor, Miskolc, Toronyajza 20.
Ifj. Tóth Sándor, Csepel, Csillag-u. 2.
Ifj. Kalina Lajos, tan., Tállya, Rákóczy-lőút 57.
Wagner Antal, Pécsbányatelep, Gesztenyés 19. (36)
Kincses Géza, Vésztő, Percési-tanya.
Paxián János, Felsőgalla, Hentes-u. 75.
Szabó Rezső bányász, Pusztavám, Fejér m.
Papp János, Szeged, Feketeszlő 92.
Löwy Béla, Budakeszi, Erdő-u. 70.
Pertaki László, Kecskemét, Hetényegyháza 123. U. p. Kisnyír.
Marosi Ferenc, Magyar-egregy, Baranya m.
Faddi István, Felsőszentiván.
Lach Gyula, Gyoma, V. Vöröshadsereg-u. 3.
Izsáki József, Tatabánya, Bányatársaspénztár tüdőbeteg oszt.
Bognár Károly kovács, Dédes, Kassai-u. 61. Borsod m.

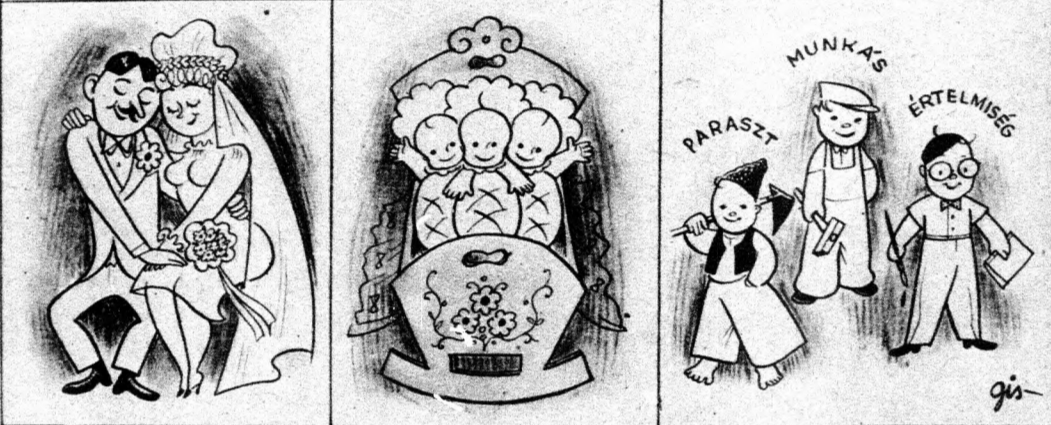
- Balogh Mihály**, Kükölkháza 41.
Suhai Sándor, Komárom, Tüzo-ló-köz 5.
Laczkó Imre, Somlószőlős.
Cseh Zoltán, Nagykanizsa, Hunyadi-u. 13.
Mizser Árpád, Jósvaló, Abaúj m.
Ifj. Jordán Benjamin, Öcsöd, 328. tanya.
Szabó László, Nyíregyháza, Boockay-u. 49.
Farda István, Dorog, Mátyás kir.-u. 18. Esztergom m.
Czehek István, Sashalom, Mária-u. 19.
Ifj. Csepregi Gyula, Regöly, Toina m. Kossuth L.-u. 496.
Kóbor Gyula, Babócsa, Somogy m.
Siffer Dezső, Döbrököz, Széchenyi-u. 176.
Id. Kovács Gyula, Vámos-u./a/u, u. p. Olaszliszka.
Bődő György, Dömsöd, Otmető-u.
Szendrei Sándor, Bp., VII. Szövetség-u. 17.
Bodó Fülöp, Bp., IX. Ol-16-út 95.
Bívó János, Bp., VIII. Köztársaság-tér 16.
Ifj. Csery József Titusz, Bp., XIII. Gyöngyösi-u. 83/b.
Doma Kálmán, Bp., VI. Szondy-u. 94/a.
Petró Sándor népi kollégista, Bp., VI. Bajza-u. 31. József Attila koll.
Szekecs Endre, Bp., VI. Bajnok-u. 31.
Tóth Gyula, Bp., XIII. Váci-út 69.
Kapuy Rezső, Bp., IX. Vágóhid-u. 32.
Barta Gyula prb. rdr., Bp., Mosonyi-u. 5. Rp. Számvevőség.
Klemensz Bódog (címét írja meg).

Palesztinai helyzetkép

— Halló, azonnai álljanak meg!

Tervgazdálkodás

Termelő.

Termés.

Elosztás.

Kényelmetlen viselet

— Remek dolog a szandál, csak az a baj, hogy hetenkint egyszer lábvizet kell venni.

Milyen könnyen válaszol

(Ujsághír: Dollárt csempészett egy kecske.)

— Megértette a vádat?
— Mek, mek.

Megfelelő környezetet kíván Mindszenty a katolikus rádióközvetítésnek

Mi lerajzoltuk a megfelelő környezetet.

Most már jöhet a hasiózás!

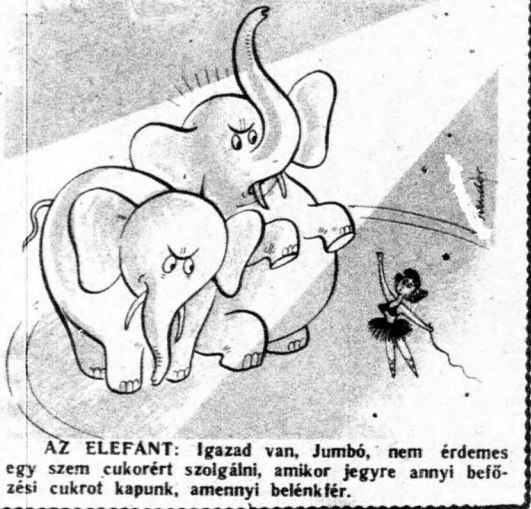
— Nesztek, gyerekek, egyetek! Olcsóbb lett a gyógyszer.

Úti emlékek

— Mi ez Gugyerák úr, milyen gyerekei vannak magának?
— Mit csináljak, világszavargó vagyok.

Kész cirkusz

AZ ELEFANT: Igazad van, Jumbó, nem érdemes egy szem cukorért szolgálni, amikor jegyre annyi befőzési cukrot kapunk, amennyi belénkér.

Ez a kifogás

— Mit csinál itt, ő?
— Semmit! Csak agyonütni.

A kórtikus is

— Hogy tetszik ez?
— Jó, jó, csak a háza és az előtérben lévő fény elég lendületesek.

Tapper úr, az

— Jöjjen velem vacsorázni.
— Nem megyek, Tapper.
— Miért?
— Mert félek, hogy a

A halaknak is

— Gyertek csak gyorsan, mert egy élmunkást!

Ez a kifogás nem helytálló!

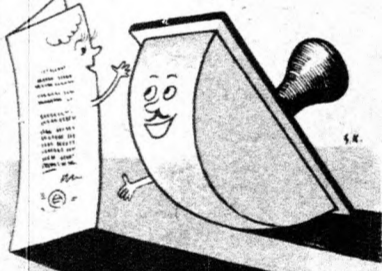
— Mit csinál itt, öregem?
— Semmit! Csak az időt akarom agyomni.

A kritikus is lehet absztrakt

— Hogy tetszik ez a festmény?
— Jó, jó, csak a házak színe túl élénk és az előtérben levő férfi-akt formái nem elég lendületesek.

Tapper úr, az életművész

Jöjjen velem vacsorázni. Akta Kissasszony.
— Nem megyek, Tapper úr!
— Miért?
— Mert félek, hogy a végén leitat.

A halaknak is imponál

— Gyertek csak gyorsan, ha látni akartok egy élmunkát!

Módosult közmondás

Ki búzának vermet ás... maga esik bele.

Két szendvics

A frász a pófomat, mért kellett nekem pont a gombás szendvicsot ennem. Láttam én azon a gombán mindjárt, hogy romlott, vagy mérgező, mert különben mitől lett volna olyan petytyes? De — gondoltam — a Straszernék csak nem adnak bologombát a vendégeknak — és megettem. Es most olyan gyomorgörösem van, hogy mindjárt lefordulok a székéről. És a többiek vidáman kacagnak és mulatságos történeteket mesélnak egymásnak. Én meg csak ülök a sarokban meggörnyedve, mert ha elmegyek, a Straszernék megsértődik és nem mondhatom meg neki azt sem, hogy romlott volt a gombája, mert híres, jó háziasszony és szakácskönyve is jelent meg már egy könyvnapon.

Ulók a gyomorgörösemmel a sarokban és egyszerre csak odajön hozzám a Bruznicza Lenke és így szól:
— Mondja, minden humorista ilyen ke-

szerves pófával nézi a világot?
Erre a társaság felfigyel, körém ülnek és vita indul meg arról, hogy milyenek a humoristák. Azt mondja Straszerné:
— A humoristák mind ilyen rosszkedűek. A bátyám jól ismerte Karinthyt, az is mindig ilyen volt.
— Maga mindig ilyen kétségbeesett pófát vág? — kérdi tőlem egy úr.
Bólogatok, hogy igen. Erre mindenki röhög.
— Kérem — mondom halkán — a do-log úgy van, hogy... tetszik tudni, mi humoristák, csakugyan fanyar emberek vagyunk... jaj... mi az élet fonákosságait látjuk állandóan... ilyen a beállítottságunk... ööh... az emberi gyarlóságok éber figyelői vagyunk... uh... mi a fenségesben is megtaláljuk a nevetségest... ööh... Bergson szerint a humor mint életszemlélet... Itt tartottam elő-

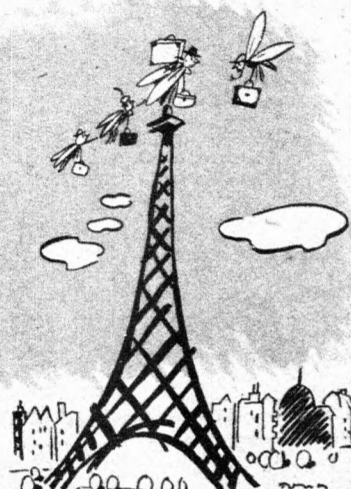
szert Lajos. Azt mondja neki a felesége:
— Nézz meg egy humoristát és röhögj! Erre mindenki rám-néz újra. Nyakamon kidagadnak az erek és olyan görcs van a gyomromban, hogy csak lehunvom a szemem szólanul. Harsány röhögés a hatása ennek. Egymás hátát verdesik, úgy röhögnek.
Most hirtelen észre-veszik, hogy Piacsek bácsi nem röhög velük, hanem csak ül a zongoraszéken és keszerves arccal néz maga elé.
— Mi az, Piacsek bácsi — kérdik tőle egyre röhögve — maga is humorista?
— Nem, — feleli erre Piacsek bácsi fakó hangon — nekem tegnap halt meg a keresztlányom... Erre esend. A röhögés elül.
Piacsek bácsi ké-sőbb, amikor karon-fogvást együtt jöt-tünk vissza a kert-ből, a palánk mel-lől, elárulta, hogy ő ette a másik gombás szendvicsot. Most be-jön az ajtón a Stras-

JÓ TIPP

Hirdessen tojáson!

Okos kis molyocská

ELSO MOLY: Meneküljünk, hat vagon naffalain érkezik Párisba!
MASODIK MOLY: Nem kell begyuladni, a Marshall-terv keretében ígérték.
ELSO MOLY: Akkor maradhatunk.

Huncut angyalkák

— Repüljtek rajta keresztül gyerekek! Finom meleg...

MONSIEUR BLUM,

Franciaország Leója.

Hangverseny a szabadban

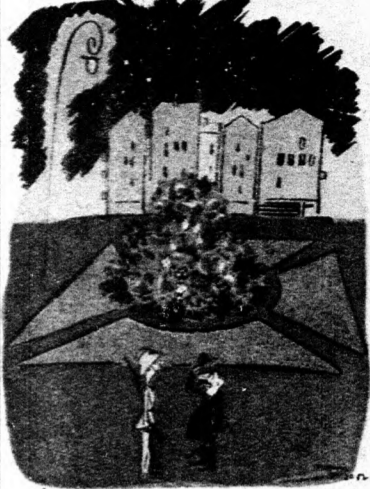
— Fújd vissza Emil, azt az esőfelhőt!

Illusztráció a berlini eseményekhez

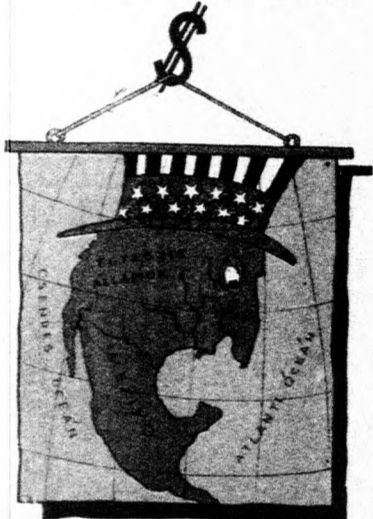
KASSO

Budapest Virágváros

Mondja, biztos ur, meddig van a szünet? — Miért érdekli ez magát? — Mert holnap lesz a házassági évfordulónk.

Amerika igazi arca

Ez a száj mindent benyelne. Ha nem hiszi el, nézze meg a profilt a térképen és olvassa el az amerikai politikusok nyilatkozatait.

KISEMBEREK

De Gasperi

De Gasperi nyílt, egyenes-jellemű ember, irizók nün-dentől, ami ravasz. Ezért a ravaszt mással húzhatja meg, ő csak helyesel. Környezetét zseniális ösz-tönnel válogatja meg. Nála az agy a legfontosabb, ezért munkatársaitól elvárja, hogy erős revolvergyuk legyen. Barátságos természetére jellemző, hogy egyizben többek előtt így nyilatkozott: — Közelednem kell már Togliattíhoz, hiszen csak egy revolverfővénnyre lakik tőlem. A barbár, középkori politikai módsze-reket elítéli. — A huszadik században — szokta mondani — nem mérgegel, törrel és ha-sonlókkal küzdünk politikai ellenfeleink ellen, ma Itáliában az egyedüli politikai eszköz a rábeszélés és a revolver.

Thurmand

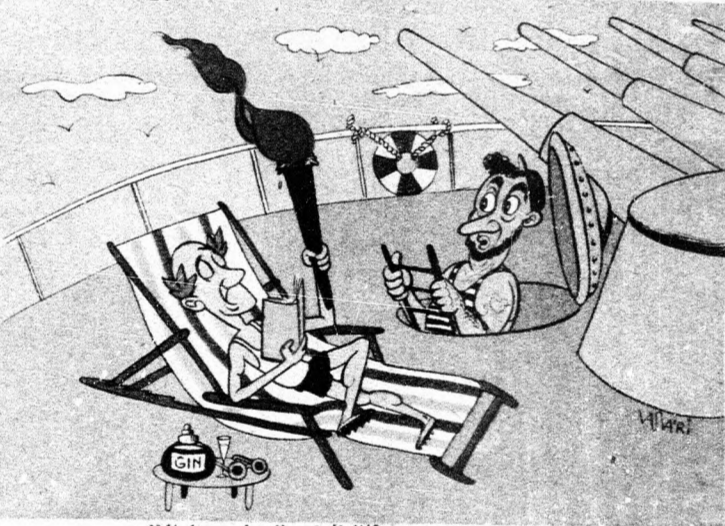
Thurmandot, mint ismeretes, Amerika déli államai vá-lasztották demokrata ellen-elnökjelöltté. Erről a következőket mon-dotta: — Nem csoda, hogy Tru-man népszerűsége megcsap-pant a déli államokban. Túlságosan el-néző a négerekkel szemben, úgy, hogy a négernek kezdenek már elbizakodni. Amióta Truman az elnök, mindennapos dolog, hogy kizsónes, piszkos nége-rekkel kell találkozni az embernek út-széli fákon. Hát, hogy jönnek ahhoz, azok a szegény útszéli fák? Ez az embe-riesség félreértése és helytelen alkalm-a-zása. Ha én leszek az elnök, gondosko-dom róla, hogy ilyesmii többé ne fordul-hasson elő. Külön lákat állítatok majd fel, távol az országutaktól.

Róma árnyékában

Kain: De Gasperi kolléga, ez a bélyeg inkább magát illeti, mert én még nem ismertem a Bibliát.

Hajón viszik az olimpiai tüzet Londonba a görögök, hogy kikerüljék a népi demokráciákat

— Hát kegyed mit csinál itt? — Nem látja? En futok az olimpiai fákiával Londonba.

Gergely Miklós:

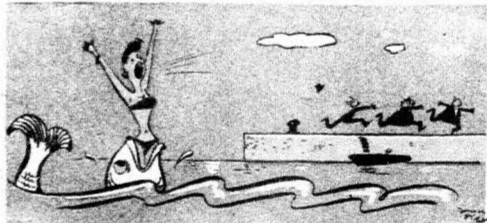
Őszinte kritika

Bumeráng Benéél voltunk vacsorán. Fekete után, amikor kifogytunk a szapulivaló barátainkból, a rádióra tereődött a szó. — Nehéz dolog az — mondtam. — Ott van például az én hangjátékom, az Ejjeli zene... — A te hangjátékom — vágott közbe Bricsesz Jenő. — Nézd, tudod, hogy én jobarátod vagyok, tőlem elfogadhatod az őszinte kritikát... — Hagyd — vágott közbe Benzin Béla — Az ilyen érzékeny emberekkel a lakusok nem tudnak bántni. Majd én megmondom őszintén, kertelés nélkül, de barátilag, hogy miért nem tetszei nekem az az Ejjeli zene. Egy ilyen ember, mint te, nem is írhat jó hangjátékot. — Miért? — kérdeztem lesújtva. — Hagyjuk ezt — rivált rám. — Az őszinte véleményemet akarod hallani, vagy hízelegjek neked? Az a baj azzal a hangjátékkal, hogy úgy gördülnek az események, hogy az ember képtelen figyelemmel kísérni. — Igen — mondta Bumerángné. — És az, hogy nincs semmi esemény. Cselekmény nélkül nem lehet. — Eh — legyintett Babuska Brunó. — En megmagyarázom neked a hangjáték technikáját, ha rám hallgatsz. Arra kell ügyelni, hogy mindig előre menjen a cselekmény és fel-felé iveljen. Ha nem ivel, megrepte a fene. Nem tudsz iveltetni, ez a te bajod. — És a hangjáték nem

tűri a szentimentalizmust — utasított rendre Bumerángné. — Az még hagyján, — legyintett Szóda Tódor. — Csak ne letti volna olyan cinikus ez a hangjáték. Bumerángné összefogalta a dolgot: — Nézze, tudja, hogy én barátja vagyok magának. En megmondom őszintén, maga nem elveszett ember.

Hagyjon fel az írással és meglátja, hogy bódogulni fog. — Nem vagyok túlszigorúak? — daogtam. — Túlszigorúak? — ka-vagott fel sántánian Szóda Tódor. — Van ember Pesten, akinek tetszett az az Ejjeli zene? — Mit tudom én? — nyugtem fel. — Jövő szerdán fogják csak előadni...

Mitológia a tengeren

— Segítsé, emberek, nem vagyok szirén!

Pepita Bendeguz, aki már három éve van a bolondok házában, jelentkezik az orvosnál azzal, hogy meggyógyult. Az orvos ellenőrző kérdéseket tesz fel:
— Mi történe, teszem fel, ha levágnák a jobb fülét?
— Nem hallanék — mondja értelmesen Pepita.
— És mi történe, ha levágnák a bal fülét.
— Nem látnék.
— Na barátom, — mondja az orvos — menjen csak nyugodtan vissza. De miből gondolja azt, hogy nem látna, ha levágnák a bal fülét.
— Az egészen biztos doktor úr — feleli szilárdan Pepita. — Ugyanis akkor a kalapom lecsúszna a nyakamba.

New Yorkból jelentik:

Egy amerikai hetilap munkatársa cikket ír a babona ellen. A cikket így kezdi: *„Hogy az emberi ostobaság még ma sem halt ki, arról ékezen tanuskodnak az a'ábbi sorok..."*

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: **TABI LÁSZLÓ**
Felelős kladó: **ZSIGMONDI ENDRÉ**
Szerkesztőség: Honvéd-utca 19. Tel.: 127-750 és 128-031. Kiadóhivatal: Budapest, József körút 3. Tel.: 138-150 és 138-382.
Nyomtatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgópein, Felelős nyomdavezető: **Nedeczky László.**

Ludas Matyi azt üzeni

Rónai Sándor. Gratulálunk hároméves miniszteri jubileumához. Három esztendő alatt 73 országgal kötött kereskedelmi szerződést. Most bizonyára élénk figyelemmel kíséri az úrha-zás fejlődését, mert ha a következő háromévben is ebben a tempóban kívánja folytatni a munkát, kifogyván a földi országokból, be kell kapcsolnia a szomszédos bolygókat is.

Logikun Erőnyka

Kacsirek Da zso felviszi: a menyasszonyát a Gellért-hegyre.
— Miért hoztál engem ide fel? — kérdi a hegy tején a leányka.
— Nézd meg drágám, milyen szép ott lent — mondja ábrándosan Kacsirek.
— Megőrültél? — döbben meg a kis menyasszony. — Azért hoztál ide fel, hogy lássam mi van ott lenn?

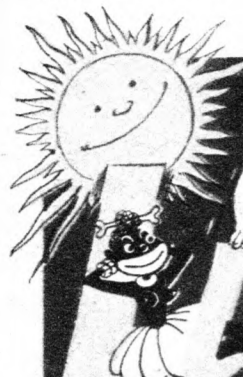
E HÉTEN sarokba állítjuk

Hewlett Johnson

canterburyi érseket, mert londoni beszédeben a békét magasztalta és a háborús uszítókat szidta, ezzel mérhetetlen felháborodást keltett illetékes magyar egyházi helyen.

Akinek in

MEDARD
gyere-viss mindenh me bocsátv

Megtö a kánik

Egy embe a kánikul

Fagyl